

Metropole poblíž železné opony

KOREJSKÝ SOUL

S automobilem, elektronikou či textilem z Koreje se setkal snad každý. S povědomím o zajímavostech a životě v této vzdálené oblasti to asi bude horší: Korea není častým cílem našich cestovních kanceláří ani individuálních cestovatelů.

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Areal chrámu Changdokkung, královské rezidence z 15. století, zařazené na seznam památek UNESCO.

Díky přetrvávajícímu politickému napětí na Korejském poloostrově lze reálně navštívit pouze Korejskou republiku, jak zní oficiální označení státního útvaru na jihu historické Koreje. Na rozdíl od zaostalé, stalinistické severní Koreje (KLDR) jde o vyspělou industrializovanou zemi s poměrně vysokou životní úrovní. Hospodářský rozvoj, který jižní Korea v posledních dekádách prodělala, nemá na světě mnoho paralel, a vsudypřítomný ekonomický boom, kdy nové stavební, dopravní i rezidenční projekty rostou jako houby po dešti, bude pravděpodobně prvním výrazným dojmem při návštěvě země.

Deset miliónů lidí na ploše Prahy

Korejská republika je malá, ale velmi hustě osídlená země. Vždyť na ploše necelých 100 tisíc km² (o málo větší než Česko) žije téměř 50 miliónů obyvatel. Navíc značná část země je hornatá a tedy obtížně obývatelná – z toho

vyplývá, že hustota osídlení v údolích, mezi horských kotlinách a při pobřeží je mimořádně vysoká. Pocítíte to hned při příjezdu do hlavního města Soulu: v jihokorejské metropoli na ploše srovnatelné s Prahou žije přes 10 miliónů obyvatel. Může to působit až tísnivě, neboť Soulu dominuje nepřetržitá zástavba vysokých (obvykle více než dvaceti-patrových) činžáků a administrativních budov, ulice jsou neustále přecpané automobily, chodníky pěšími.

Korejská klasika ve stínu mrakodrapů

Nad centrální částí Soulu, sestávající téměř výhradně z moderních věžáků, se tyčí vrch Namsan, dosahující nadmořské výšky 265 m. Nelze jej přehlédnout už proto, že vrchol korunuje vysoká vyhlídková věž. Výstup na vrchol Namsanu usnadňuje lanovka, ale pokud není příliš velké vedro, klidně se vzhůru lesoparkem lze vydat pěšky. Z věže přehlédne-

te celou korejskou metropoli a za dobré viditelnosti lze vidět až k pobřeží.

Samotný Soul není jen beton a sklo, ač by se to tak na první pohled mohlo jevit. Doslova ve stínu mrakodrapů se tu nacházejí dva z nejcennějších palácových komplexů, které nám mohou zprostředkovat náhled do tradiční korejské kultury, Changdokkung a Kyongbokkung. Jsou to vlastně města ve městě: skupiny starobylých budov s typickými prolamovanými střechami zde stojí v krásné symbióze s upravovanými zahradami, umělými rybníčky, branami a sochami.

Kyongbokkung sloužil jako hlavní sídlo královské dynastie Joseon, která v Koreji vládla v letech 1392 – 1910. Stavba komplexu byla zahájena poté, když se v roce 1395 zakládající člen této dynastie rozhodl přemístit hlavní město říše právě do Soulu. Také Changdokkung, jehož význam dokládá zařazení na seznam světového dědictví UNESCO, měl funkci královské rezidence a je jediným